

kajti prejel je pismo od svoje neveste; medtem pa dobro meri ter oddaja strel na strel . . . „Kako pa je ime tvoji nevesti?“ vpraša nadalje častnik. Vesel in ponosen odgovori saper: „Gretica je.“ Nato poročnik: „To bo veselje ko prideš nazaj!“ Vojak molči, glavo ima naslonjeno na bonete (nasip) kot bi bil truden, jako truden . . .

Črez eno uro stal je tamkaj blizu lesen križ, ki je kinčal grob ženina Getičinega; v nebesih se bosta zopet videla.

Dopisovanje z vjetniki.

Marsikoga je slišati tožiti, da ne dobi nobenega poročila od svojega sorodnika ali znanca, ki je bil odšel na vojsko. Ker njegovega imena ne najde med mrtvimi in ranjenimi, mu pride na misel, da je dotičnik brčkone vjetnik v sovražnikovih rokah. Ker se ta slutnja v tisočih in tisočih slučajih strinja z dejstvom, hočemo našim čitateljem malo razjasniti.

Domačini si v tej zadevi delajo čestokrat nepotrebne skrbi. Rusi premeščene svoje vjetnike in enega zbirališča v drugo, navadno zmiraj bolj proti izhodu. Ta potovanja trpe dolgo. Najbrž se vjetnikom med potjo ne dovoli pisati. Pa tudi v zbirališčih se vjetnikom dovolitev pisanja večkrat omeji. Pisma in dopisnice potrebujejo jako dolgo časa predno nam pridejo v roke.

Pismo iz Sibirije na primer 6 do 8 tednov. To pa ni odvisno samo od razdalje, ampak tudi od okolščine, da grede te korespondence skoz dve cenzuri, namreč v Petrogradu in na Dunaju. Več jezikov veščih cenzori (uradniki, ki pisma pregledujejo) so z delom preobloženi. Priporoča se toraj vjetnikom kakor domačim, da pišejo le kratka pisma. Nekatera pisma gotovo konfiscirajo in uničijo, druga pa se spet inače poizgube. Znani so slučajji, ko je prišlo od 50 vjetnikovih pisem samo dvoje ali troje svojcem v roke, in tudi slučajji, ko so dobili vjetniki na brezštevilna svoja pisma in telegrame šo le po dolgem dolgem času odgovor.

Najbolje je, ako se vsakdo, ki ima v tej zadevi kakšno težnjo, obrne na: **Zentralnachweisebureau des „Roten Kreuzes“, Auskunftsstelle für Kriegsgefangene, Wien, Jasomirgottstrasse Nr. 6.** Pisati se mora na dvojnato dopisnico (Doppelkorrespondenzkarte). Pripomniti še je:

Ta zavod ne more o stanju in bivališču vsacega posameznika natanko poročati, ker sam ne prejme takih obvestil. Ime pogrešanega se zapíše v seznamek ter spet poišče, ko doidejo novi izkazi o vjetih. Ako je bil vjetnik premeščen v drugo zbirališče in pride od tega izkaz o tamkaj interniranih, se to vprašalca hitro naznani.

Pri vprašanjih ni treba navajati vseh okolščin, pod katerimi da je bil dotičnik vjet; zadostuje: ime, rojstno leto, ime pristojne občine, vojaško stopnjo (prostak, frajtar, korporal itd.), vojaško krdelo (n. pr. infanterijski regiment štev. ?) in ako mogoče še bojišče, na katerem se je poslednje bojeval. Nadalje se mora zapisati ime in natančen naslov vprašalca.

Kje se obenem za večimi ljudmi vpraša, mora se vsaka oseba na poseben listek na označeni način zapisati. Pisarnica za te zadeve pozveduje le za takimi vojaki, ki so vjeti. Ako se sluti, da je dotičnik padel ali da je v kaki bolnišnici na Avstrijskem ali Ogrskem, se naj piše dvojnata dopisnica na **Auskunfts-bureau „Roten Kreuz“ in Wien, Dreihufeisengasse,**

Kriegsschule ali na „**Rotes Kreuz**“, Budapest.

Za gotov in uren prejem poslanega denarja se ne more jamčiti. Večje svote denarja pošiljati pa se itak ne priporoča. Konečno moramo še svariti, naj nikdo ne zaupa takozvanim privatnim agenturam, ki ljudem obljubljajo pisma in denar vjetnikom v roke spraviti. — Omenjena pisarnica je poštna in zanesljiva, ker se je iz humaniternih nagibov odločila ljudstvu v navedenih zadevah brezplačno in kolikor mogoče uspešno služiti.

Vam, ki hočete „nekaj veljati“!

V vsaki vasi, v vsakem selu, sploh v vsaki še tako majhni okolici se najde mož in mnogokrat tudi ženska, ki med sosedi in morebiti na daleč okoli „nekaj velja“ in tudi veljati hoče. Tako je bilo od pamtiveka, je zdaj tako in bode ostalo zanaprej dokler bo človeški rod bival na zemlji; kajti to razmerje je nekak npravn zakon, ki nima začetka in tudi ne konca. Pa je tudi prav tako; vsak natorni zakon ima kot izdajatelja vsemogočnega stvarnika nebes in zemlje, in ustavlja Njegovi in naredbam, se pravi — grešiti. Kdor krši kakoršensibodi natorni zakon, pa ne greši samo zoper Boga, temuč tudi proti samemu sebi in svojemu bližnjemu — proti vsemu stvarstvu.

Preidimo po tem kratkem uvodu k naši zadevi! Vam, katere vas šteje „Štajerc“ med svoje cenjene čitatelje, veljajo moje besede. Mnogokteri izmed vas uživa pri svojih sosedi bodisi v trgu, v vasi, v selu, bodisi po osamljenih gorskih krajih, posebno zaupnost in spoštovanje. Ne menim t'kaj samo gospode župnike, učitelje in druga osebe, ki stojé zaradi svojega poklica pri ljudstvu v posebnem ugledu. Ne, tudi med priprostim kmečkim ljudstvom se najdejo možje, ki ne slovijo daleč naokoli samo zaradi svojega imetja in vzornega gospodarstva, nego tudi zavoljo svoje razumnosti — ali kakor se pravi — zdrave pameti. Ni treba, da bi moral biti dotičnik veleposestnik zemljišč, častnejše in izvanrednejše je, ako je veleposestnik razuma; če je pa oboje, tembolje — za njega in tudi za sosesče, ako se pri njem druží s razumom še ljubezen do bližnjega, dobrosrčnost in milosrčnost.

Sedaj živimo v hudih časih, katere je nam ljubi Bog poslal kot predskušnjo — za boljše. Mnogoteri so, ki tarnajo, cviljajo, obupujejo. Mož toži prijatelju, žena toži sosedi o slabih časih. Eden hoče drugega takorekó prekosití v pritožbah in v obupu. Vprašam vas, ljubi moji, ali so te tožbe utemeljene? Nikakor ne. Ob času vsake večje vojske, ki je v zgodovini seznamovana, so se socialne in gospodarske razmere — vsaj začasno — predrugačile. In v času sedanje vojske, ki se gledé števila vojskujočih držav in njih milijonskih armad po pravici imenuje svetovna vojska, bi moralo biti drugače? Le kratkoviden in nerazsoden človek — da ne rabim primernejšega izraza — si zamore tako misliti.

Glejte vi veljaki, vi ugledni možje, tukaj je polje, na katerem vas čaka važno delo! Na tem polju raste mnogo plevela, katerega sicer nihče ni sejal a vendar hoče rast čistega in čvrstega semena preprečiti ali celo zadušiti. Tega pa umni kmetovalec zlahka ne trpi. Kmetovalec je država, vi veljaki, razumni in ugledni možje pa ste njeni pomočniki, ki vam je to

nujno in važno delo v izvršitev izročeno. Glejte, da ga boste dobro opravili! Izvršeno delo delavca hvali, čestokrat pa tudi — graja. Mishim, da je vam hvala ljubša kot graja. Ponosni boste prej ali slej na svoj aspeh ko boste videli, da vaš trud ni bil zastoj. Skoraj vso častnikarstvo se neprenehoma trudi, da bi ljudstvo pomirilo in potolažilo, ki nima smisli in pojma za občni korist domovine, temuč vsak posameznik le misli na svoje neprijetnosti in malenkostne zadrege. Veliko in hvalevrednega uspeha je častnikarstvo že doseglo v tem oziru in „Štajerc“ ne stoji na zadnjem mestu. A dela je še mnogo in to čaka nestrpljivo na vas veljake, ki med ljudstvom in žnjim živite in vidite, kaj je prav in kaj ni prav.

Par besed iz vaših ust bode morebiti — rekli bi skoraj sigurno — več zalego in izdalo kakor obširen članek v časniku, po katerem se v sedanjem času le brska za ugodnimi in zanimivimi dogodki na raznoterih bojiščih. Tolažite svoje sosede, prijatelje in znance, ki so postali ali postajajo malodušni, nestrpni in obupani, da naj potrpežljivo in stanovitno prenašajo to skušnjo, naj jo z vso vztrajnostjo prebijejo ter mirno zaupajo v prihodnost, ki nam v tem večje zadostilo prinese zopet ljubi mir in zaželjeno zadovoljnost.

Njiva s plevelom je dolga in široka; dela je obilne in mudi se. Odloženo ali preloženo je v blato položeno. S korajžo začeto je do polovice izvršeno. Očistite njivo tem hitreje ko mogoče plevela malodušnosti in nezapljivosti, da bo setev zamogla vspesno rasti in dozoreti in da bodemo nazadnje imeli samo čisto in krepko zrnje v žitnici, kateri se pravi naša ljuba, krasna in nepremagljiva avstrijska domovina. V to pomozi Bog in tudi vi, „ki hočete kaj veljati!“ „Štajerc.“

Skrb za vojake, ki so postali službeno nesposobni in so pridobitnenezmožni ter se nimajo s čim preživiti.

7/375/1/1915. Gradec, 2. februarja 1915.

Glasom odloka c. kr. ministerstva za deželno brambo z dne 18. januarja 1915, število 46.439 ex 1914, je ukrenilo c. in kr. vojno ministerstvo dogovorno s c. kr. ministerstvom za deželno brambo glede začasnega stanovanja in oskrbe oseb staleža moštva, ki vsled bolezni ali ranjenja niso vporabne za vojaško službo, sledeče odredbe:

1. Osebe moštva, ki so bile odpuščene v zasebno oskrbo pri svojih, imajo pravico do vojaških prejemkov v obliki vsakdanjih oskrbnih pavšal. To velja tudi za ono moštvo, ki je bilo odpuščeno iz oskrbe bolnišnic, predno je bila izdana predmetna odredba. Tem osebam mora izplačati pristojne dnevne pavšalne zneske, ako za nje prosijo, naknadno zdravstveni zavod, ki jih je odpustil, sicer nadomestni oddelek, pri katerem se morajo javiti po preteku dopusta.

Za moštvo, ki je odpuščeno s predlogom za nadpregled, mora sanitetni zavod plačati dnevni pavšal po 2 K za 4 tedne naprej. Ako se nadpregled (superarbitracija) izvrši, predno potečejo ti 4 tedni, ostane moštvo v posesti dobljenega zneska. Ako se izvrši nadpregled še le v poznejšem času, tedaj mora izplačati do zadnjega dneva

tolažeče sredstvo.“ Marija Parlitsch, s. r., posestnica, Süßenberg, pošta Weitersfeld.

„Rad bi priobčil, da mi je Vaš izvrstni „Elsafluid“ pri odstranitvi kroničnega želodčnega katara prav dobro služil. Tako se je tudi pri drugih osebah v mnogih slučajih obnašal prav dobro, tako n. pr. pri glavobolu, bolečinah v spodnjem delu telesa.“ Franc Volgger, s. r., železniški uradnik, Gries am Brenner, Tirolsko.

Naj si naši bralci ta poročila obrežno v korist in naroče Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“ od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elsaflatz št. 241 (Hrvatsko). 12 steklenic stane 6 kron, majhna izdaja, ki donša velik dobiček.

. . . ekrir.

Hudoben gost.

Gost, ki vedno pride nepozvan in ki ga nikjer ne marajo videti, to je revmatizem. Večkrat pride popolnoma nepričakovano in naenkrat in se ga je težko znebiti, ko se je vgnedil. To se pa ne more zgoditi, ako revmatične bolečine, nevalgije, trganje po udih itd. vslej takoj odstranimo s Fellerjevim bolečine tolažečim rastlinskim esencnim fluidom z zn. „Elsafluid“. Tudi pri prehudem naporu, izpahnenju, izvinenju, oteklinah, opečeninah, ozeblinah, tresenju telesa in živčni slabosti zanesljivo pomaga s svojimi

poživljajočimi, jačečimi, bolečine tolažečimi lastnostmi.

Evo nekaj zanimih sporočil:

„Dalj časa zaradi protina nisem mogel hoditi, poskusil sem mnogo zdravil, izdal mnogo denarja, pa nič ni pomagalo. „Elsafluid“ mi je po bolečine tako ublažil, da zopet lahko opravljam najtežja dela. Tisočkratna hvala.“ Leop. Melak, s. r., Deutsch-Landsberg št. 43, Štajersko.

„Prosim, pošljite mi zopet svoj izborni „Elsafluid“. Imela sem protin v obeh nogah, da nisem mogla hoditi, pa je to trpljenje, sedaj, odkar rabim „Elsafluid“, popolnoma izginilo. Tudi pri glavobolu, zobobolu, bodenju in bolečinah v vratu se je izkazal kot takoj bolečine

mesca nadpregleda (superarbitracije) še pristojni dnevi paval pristojni nadomestni oddelek.

Sicer se je čutilo vojno ministerstvo primorano, z 29. decembrom 1914 popolnoma ustaviti odpuščanje obolelih in ranjenih oseb moštva v zasebno oskrbo in bodo zanaprej take osebe ostale v posebnih ekvivalnih oddelkih v eraričnem stanovanju, in v erarični preskrbi in zdravniški oskrbi.

2. Začasno preskrbo iz Galicije in Bukovine dospelih, potom vnovičnega pregleda ali nadpregleda odpuščenih ali do gotovega obroka na dopust poslanih oseb moštva je poskrbljeno na ta način, da morejo iste ostati za sedaj na stanovanju in na hrani pri kakem nadomestnem oddelku, ki se nahaja v kraju vnovičnega pregleda (superarbitracije), in da se mora tako moštvo na lastno prošnjo samo tedaj odpuščati, ako dokaže, da dobi drugje zaslužek ali da ga vsprejmejo svojci, ne da bi bilo v nadlego javni ali zasebni dobrotelnosti.

S temi preskrbnimi naredbami vojaške uprave je preskrba omenjenih dveh kategorij oseb moštva začasno zasigurana in je torej popolnoma neumestno, da se obračajo take osebe moštva, kar se je v mnogih slučajih zgodilo — s prošnjami za podporo do različnih civilnih preskrbnih mest in do zasebnih dobrotelnih zavodov.

Političnim podoblastvom se naroča, da odklanjajo prošnje za podporo, ki jih vlagajo take osebe moštva in da naznanijo vojaškemu teritorialnemu poveljstvu osebne podatke prošnjikov (šaržo, ime, vojaški oddelek, zdravilni zavod iz katerega so bile odpuščene).

Od ces. kr. namestništva.

Razno.

V bolnišnici se je zaljubil. Nemški grenadir Wilhelm Eichwald, rojen iz Düsseldorfa, bival je zaradi svojih ran več tednov v bolnišnici v Velikem Varadinu na Ogerskem. Tamkaj se je zaljubil v svojo strežnico, ta pa v nja. V navzočnosti mnogih tovarišev in varadinskih prebivalcev praznovala se je pred kratkim zaročnica te zaljubljenega dvojice v imenovani bolnišnici. Predno ko bodeta stopila pred altar pa mora ženin še enkrat iti na bojišče, ker so ga zdravniki za toliko okrepanega spoznali, da ni sposoben samo za popolno izpolnjevanje zakon-skih dolžnosti, nego tudi svojih vojaških.

Angleške babure na bojišču. Listi poročajo, da pride v kratkem več kompanij angleških sufragetk, t. j. žensk, ki hočejo imeti vse moške predprave, na francosko bojišče. Opremljene so baje sijajno in bodo najprej službovale pri trénu, pri intencanci in pri telefonu, potem pa jih bodo „fini Angleži“ v boj postavili. Ko bi le zamogli še kje kak regiment vragov izvohati, hitro bi se žnjimi spoprijaznili! Pa saj niso Ghurki mnogo boljši.

Čevljarskim mojstrom se nudi lepa prilika zaslužka, ako izdelujejo gorske čevlje za našo armado. Čevlji morajo biti iz kravjega usnja, z roko narejeni (ročno delo) ter z vodnimi vlogami eskrbljeni (Wassersalben). Vzame se vsaka množina, ki se vpošlje v teku 4 tednov na naslov: Kriegsfürsorgeamt des k. u. k. Kriegsministeriums - Zweigstelle Graz, Sporgasse Nr. 29. Čevljarski mojstri, ne prezirajte ta poziv!

Pivo se je podražilo. Prosilo se nas je objaviti, da se je cena piva na Štajerskem pri litru od (1. marca naprej) za 4 vinarje zvišala in sicer zaradi zvišanja cen pri dobavi slada (Malz), ki se je več kot dvojnato povzdignila. Vrhutega bojo vsled nedavno izdane prepovedi sladarega pivovarne primorane, oddajo piva nekoliko omejiti.

Portugalci razorožujejo svojo armado kakor vedo inozemski časniki poročati. Malo so pa le tudi poročljivi s svojimi sabljami in puškami, ker je to sedaj „moderno.“ —

26 ruskih generalov bilo je po bitki pri Mazuskih jezerih v penzjon odpuščenih, ker so baje za nič. Med temi je 12 divizijskih generalov. Bodemo videli, če bodoje novi boljši?

Dum-dum-puške imajo — kakor pripoveduje holandski general Trin-Angleži. Na puškah je pri ročaju nekakova zarez, na kateri se morejo špici pri krogljah odbrusiti ali odščipniti,

da postanejo tako zylene dum-dum kroglje. General je rekel, da se mu je gabilo, ko je videl te puške in namen jih rabe.

Glede priskrbivte papirnatih podplatov za našo armado prejeli smo od c. kr. uamestništva naročilo, se vsem pošiljateljcem za poslano blago v imenu to zadevnih posredovalcev srčno zahvaliti ter jim naznaniti, da je za sedaj došlo dovolj te robe in toraj v naprej ni treba več se v tej stroki truditi in dopošiljati.

Pozor pri nakupu moke! Po določilih cesarskega ukaza z dne 21. februarja 1915, drž. zak. štev. 41 mora vsakdor, ki si želi pri trgovcu kupiti kilogram moke, imeti od občinskega predstojnika potrjeno izkaznico, brez katere mu trgovec pod zagrožitvijo stroge kazni ne sme izročiti zahtevanega blaga. Mestjani morajo imeti izkaznico izdano od dotičnega mestnega magistrata. Izkaznice veljajo le za tisti dan, za katerega so izdane. Količina dovoljenega nakupa je odvisna od števila udov, ki žive skupaj v istem gospodarstvu ali gospodinjstvu. Ta ukaz je pravomočen od poldneva 1. marca 1915 zanaprej.

Zagladnila ali zmrznila? V Št. Janžu na Vinski gori (pri Velenju) so našli pretečeni teden v nekem hlevu dva mrljica. Spoznali so, da sta dninarica Marija Presiček (prav: Jovan) in njen enoletni sinček. Sumi se, da sta umrla gladu, ker so ju po vsej občini spred pragov gonili in nikjer nista zamogla prenočišča ali hrane dobiti. — — —

Ptujski sejmi. V naši zadnji številki vrnila se je nam jako neljuba tiskovna pomota; namesto: prihodnji sejem za konje in govoda bude 13. marca, se mora reči, da bude isti 16. marca. Toraj brez zamere!

Redko odlikovanje. Kot junak korenjak prve vrste se je v bojih proti Rusom izkazal vodnik J. Unterrainer koroškega pešpolka št. 7. Pred kratkim namreč prejel je zlato svetinjjo na svoja hrabra prsa, katera ste že poprej kinčali velika in mala srebrna svetinjja. Slava mu! V prihodnji številki bomo obširneje poročali o činh tega izvanrednega moža, ki ima pri svoji stotnji (11.) še dva tovariša z enakimi odlikovanji.

O ptujskih ces. kr. mladostrelcih, kojih število se je v zadnjem času povišalo nad sto, zamoremo reči, da prav dobro napredujejo na večbališču kakor tudi na streljišču. V nedeljo 28. februarja imeli so vadbeni pohod (Übungsmarsch) v Št. Vid, kjer so na trgu prejeli svojo prvo plačo. Ob polnočni zvečer dospeli so v Ptuj nazaj prav čvrsti in veseli, brez vsacega znaka utrujenosti. V kratkem bodo vsi dobili uniforme po vzorcih tirolskih deželnih strelcev in tudi orožje se jim bode izročilo. Želeti bi bilo, da bi se jih k pristopu zglašilo še mnogo več in sicer čim več tem bolje! Načelnika te domoljubne naprave sta gospoda Leop. Girtler, predstojnik mestnega urada, in Hans Kaspar, ravnatelj mestne hranilnice, ki tudi sprejemata nove zglasitve. Mladenci, pokažite s svojim pristopom, da se hočete tudi vi posvetiti službi presvitlega cesarja in mile domovine! V nedeljo 7. marca imeli bodo ti mladi strelci streljanje na tarčo na c. kr. vojaškem streljišču. Med najboljše strelce se bode razdelilo 10 do 15 premij.

Nabor 37 do 42 letnih. Glasom naznanila z dne 4. marca t. l. morajo se vsi 37 do 42 let stari črnovojniški zavezanci do 20. marca pri svojem občinskem predstojništvu zglašiti. Tozadevni nabori vršili se bodo od 6. aprila do 6. maja.

O porabi zrnja in moke. Uradno se razglašča: Na vprašanja je ministerstvo notranjih zadev razglasilo, da mora pri popisu zrnja in moke v razpredelku II. naznaniti tudi oče družine (gcsopdar) prisostvati. Nadalje se naroča, da morajo tudi taki gospodari, ki na dan popisa niso imeli nikakoršnih zalog, naznaniti list oddati, ko so v razpredelkih II. in III. naznanili, koliko imajo v svojem stanovanju ljudi na hrani in koliko oseb je prinjnih takih, ki se sami preživljajo.

Uši na Rusko-Poljskem. Z rusko-poljskega bojišča prejele je uredništvo „Štajerca“ sledeč opis nadleže, ki jo tamkaj našim vojakom uši povzročujejo. Glasi se v nemškem jeziku:

Wir armen Soldaten herausen im Feld

Werden gar arg von den Läusen gequält;
Kaum eine Schlacht mit den Russen gewonnen
Wird eine neue mit den Läusen — begonnen

In Schuppen und Ställen, im Freien, im Zimmer
Überall hört man ein klägliches Gewimmer;
Der eine entblösst, der andre halb nackt —
Jetzt wird getrieben, jetzt wird gejagt.

Die grossen Läuse in Russisch-Polen
Wollt' doch am liebsten der Teufel holen!
Drum edle Menschen, spendet ins Feld
Unter den Gaben an Wäsche und Geld

Auch einige Flaschen „Zacherlin“,
Damit die verdammten Läuse werd'n hin!
Dann können wir wieder in frischen Weisen
Mit Russen kämpfen und nicht mit Läusen.

V slovenščini bi se glasile predstoječe kitice nekako tako-le:

Mi ubogi vojaki, ki v vojski stojimo,
Zaradi uši prav mnogo trpimo,
Komaj je bitka z Rusi dobljena
Začne se druga — z ušmi zapletena!

V parnah in v hlevih, na prostem in v hiši,
Povsodi se klaverno ječanje sliši,
Eden docela, ta drugi polnag
Poda se s korajžo nad uši „na jag.“

Ruske uši so res prav velike,
Naj vrag jih vzame brez vse razlike
Preljubi, pošljite zato nam raje v dar
Ne samo jedila, perilo in d'nar,

Praška z imenom „Zacherlin“,
Ki nam zagotavlja uši pogin!
Potem bomo z Rusi s vsemi močmi
Še vnovič borili — a ne z ušmi.

Predstoječe kitice je zložil v nemškem besedilu topničar Ludwig Witzelsberger od c. in kr. trdnjavskega topničarskega polka št. 1. kompanija, vojna pošta št. 186. Podpisani so še njegovi tovariši Arnečič Anton (od Sr. Barbare v Halozah), Julius Rada, Čak Jakob, Bartl Joban in Kovacs Sandor.

Kmetovalci pozor! Največje važnosti pri popisovanju zrnja in moke je to, da nobeden ničesar ne zamolči! Kdor bi kaj zamolčal, zapade težkim kaznim in vrhutega mu vzamejo še tudi vse zavolčane zaloge.

Gospodarske.

Klasifikacija konj 1915.

Namestništvo je s poročilom z dne 18. januarja 1915, št. 7/1/5 Mob., poslalo obširne predloge na ministerstvo za deželno brambo zaradi izjemne oprostivte gotovih konj od privedenja pred klafifikacijsko komisijo 1915. Imenovano ministerstvo je naznanilo sporazumno s ces. in kr. vojnim ministerstvom z ozirom na to poročilo namestništvu z odlokom z dne 9. februarja 1915, Dep. XVII. št. 2569, sledeče: 1915, Dep. XVII. št. 2569, sledeče:

Z ozirom na nujne in važne vojaške interese se ne more privoliti, da bi se oprostili od privedenja pred klafifikacijsko komisijo za konje konji onih podjetij oziroma konjskih posestnikov, ki imajo oskrbovati dobave za vojaško upravo, za državna in javna podjetja ali so sklenili z erarjem dobavne zaveze glede taborov za begunce in ujetnike.

C. in kr. vojno ministerstvo se bo pa, kolikor dopuščajo vojaške razmere, oziralo na navedena podjetja (konjske posestnike) kakor tudi na narodno gospodarske razmere (zlasti tudi na koristi poljedelstva), kadar bi bilo potreba vpoklicati konje, ki so v razvidnostem listu.

Stranke bi pa morale tozadevno, ako bi se jim izročili za njihove konje razvidnostni listi, vložiti prošnje naravnost na c. in kr. vojno ministerstvo s prilogami, ki brezdvomo dokažejo, da je potrebno, da se njihovi konji oprostijo izročitve.

Tudi bi morali izrecno navesti številke razvidnostnih listov. Pri konjski klafifikaciji, ki jo je pričakovati, se med drugim, tudi ne bodo obdelile z razvidnostnimi listki „posebno dobre in take kobile, ki so pripoznane kot sposobne za plemo.“

Po tem se mora imenovani dokaz doprinesiti na ta način, da predložijo konjski posestniki,